

knezoškof lavantinski Slomšek spiserbeli in zra-
ven tudi želje na znanje dali, da bi se to prevažno delo koj
hitro začelo, v seji 28. januarja sledeče sklenil:

Društvo sv. Mohora ima samo na svoje stroške
slovensko sveto pismo, kakor je v nemškem Allioli-ovo,
izdati. — V ta namen naj celovški odbor napravi liste za
naročbo in jih po visokovr. škofijstvih na vse dehantije slo-
venske razpošlje; škofijstva naj se ponižno prosijo za pod-
poro. — Naročba se naj razpiše koj hitro, in se raztegne
na 3 mesece. — Sv. pismo se nima zarajtati med dru-
žtvene knjige, ki se vsako leto društvenikom dajajo. Da
gg. društveniki pa vendar nekaj dobička imajo, se bode
jim ena tiskana pōla sv. pisma po 3 krajcarje srebra,
drugim naročnikom po 4 kr. sr. in potem po štacunah po
5 kr. sreb. dajala. — Vsak naročnik — naj bo društvenik
ali ne — pri vpisovanji plača 2 fl. sr. popred, kadar en
zvezek sv. pisma prejme, pošlje društvu toliko, kolikor ta
zvezek po zgorej odločeni ceni zneze. Goldinarja, ki ju je
pri vpisovanji plačal, se mu zarajtata pri poslednjem zvezku,
kakor je to pri vseh naročbah navada. — Narprej se do-
konča 5 Mojzesovih bukev. Kader so dokončane (cel pen-
tateuch na svitlem), se prestopi k sv. pismu novega za-
kona, in slednjič se napreduje s sv. pismom starega za-
kona. — Kar tiskarja tiče, se bode tiskanje tistemu izro-
čilo, ki se nar boljši kup in nar lepše tiskati zaveže. Ako
je pa gosp. Leon v Celovcu pripravljen po ravno enaki
ceni, na ravno enakem papirji tiskati in si nove od celovšk.
društva odbora izbrane pismenke priskerbeti: ima on pred
vsakim drugim prvo pravico, ker to za popravljanje
nar ročneje in nar boljši kup kaže. — Se bode posker-
belo, da bode vse rokopise en gospod pregledal in opilil,
da bode tudi zastran jezika vse jasno, gladko in enolično.
— Sv. pismo se dokonča saj v treh letih. — Prihodnji
„Priatelj“ bode že prinesel povabilo na naročbo.

* V zboru „Matica“ zagrebske je bilo unidan skle-
njeno, naj bi se zavolj zedinjenja vsih zagrebskih narod-
nih društev v eno enoto zaslišale mnenja posamnih teh
društev, ki so si po namenu enake, namreč društva za
povestnico jugoslavensko, narodnega muzeja, vodstva na-
rodnega doma. V pogovor ta je „Matica“ izmed odborni-
kov izvolila svoje zastopnike.

* Kazneni postupnik gosp. dra. A. Rojca se
tiskuje v nar. tiskarnici.

* Deželni arhivar gosp. Ivan Kukuljević je od
ministerstva kupčije in javnih stavb izvoljen za varha stav-
binih spominkov horvaške kronovine.

* Dr. Jožef Pavičić v Kragujevcu je dogotovil rast-
linstvo (floro) serbsko. Delo to, v katerem so vse rastline
Serbskega popisane, obsega 13 zvezkov, in se bo izdalo
na stroške „društva serbske slovesnosti“.

* Od letošnjega pusta piše „Neven“ iz Zagreba:
„Že mnogo let nismo imeli v Zagrebu tako živega in bu-
čnega pusta kakor letos, — je, kakor da bi svet, čebolj
toži zavolj dragine in pomanjkanja, timveč iše tolažbe v
hrupu veselje. Sicer ne moremo nič posebnega povedati,
o čem bi se naše pustnice ločile od enacih veselje družega
„civiliziranega“ sveta, kjer so balovi in plesi cvet in krona
društvenega življenja!“

* Z zalogom zavoda sv. Jovana v Pragi se je dotis-
nil 2. del dr. Frenclove „Postile“ v 20.000 iztisih.

Kratkočasnici.

— Da pri vsih svojih praznih verah so malopridneži
večkrat vendarle tako zabiti, da ne spoznavajo, kar se z
rokami in nogami prijema, priča je sledeča resnična
prigodba.

Pred nekterimi leti je bilo nekemu gospodarju blizo
V.... nekaj denarjev ukradenih; dozdevalo se mu je pa
precej, da je mogel biti hišen tat pri tem početku. Bil
je pa v tisti strani človek, kateri je sploh za preroka in

vedeža veljal, A..... po priimku. Okradeni gospodar se
tedaj nalašč pričo vsih domačih v hiši hudo ponaša: „Ne
jenjam pred, da ga izvem, kdo mi je denar ukradel; k
A..... pojdem, pa mi bo tatú povedal“. — Kaj se zgodi
na to? Tat prestrašen hiti k unemu vedežu, ter pravi:
„Veš ti, če moj gospodar pride, nikar mu ne povej, da
sem jez dnarje vzel; sej mu jih bom precej nazaj dal“. —
Se vé, da je uni prerok po takem lahko tatú povedal, in
da je okradeni gospodar tudi svoj denar povernjen dobil.

Znojemski.

— Bedak je slepca vodil. Prišla sta do bervi, ktera
na pol trohljiva je čez širok potok deržala. Bedak na berv
stopa, ter poskuša, ali bo deržala obadva, ali jih ne
bo? pa vidi, da ne bo nič. Nekoliko postojí, ter pomišlja,
kaj bi storil, ker posamezno ne moreta čez berv; sle-
pec namreč brez vodnika bi bil v potok telebil. Ali glej!
zdajci se mu zdani. Modra misel mu v glavo šine. Slepca
zgrabi, zadene na ramo, in ga nese čez berv. Pa
ni še bil do srede, že berv zahrúšči in oba šterbonkneti
v vodo. Ravno prav, da voda, če tudi široka, vendar le
ni bila globoka. Urno, kar more, bedak iz nje skobaca,
in tudi slepca srečno spravi na suho. Vès moker še ne-
koliko na bregu postojí, ter otožno gleda na poderto berv
jeclaje: „sem rajtal, da me bo berv deržala, ko sem sam ši
mislil čez njo! Kaj bi še le bilo, ko bi bila obadva ob
enem na-njo stopila?“ —f—

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Celja 28. febr. Minulo leto so, kakor smo bili
svojim bravcem povedali, v Celji 80 lesenih kolib (hiš)
za angleško vojsko v Krimu napravili. S timi kolibami sta
tudi dva tesarja od tukej bila odposlana, da bi jih v an-
gležkem taborišču v Krimu sestavila. Dan sv. Štefana sta
iz Tersta po morji odrinila ter srečno v Balaklavo dospela.

Minuli teden sta ta dva tesarja spet nazaj v Celje pri-
šla. Ne vesta ravno veliko povedovati od potovanja svo-
jega — kar tudi od priprostih ljudi ni pričakovati — vi-
dila pa tudi nista nič veselega. Od Tersta do Carigrada
pripovedujeta, sta jadrata 10 dni, odtod do Balaklave
pa 6 dni. Balaklava je velika luka polna vojnih ladij; na
bregu je pa majhno selišče, kjer je nek 6 do 8 bajtic tako
bornih, da niso vredne, da stojé. Od Balaklave do an-
gležkega taborišča je nek 3 ure hodá, pa pot do tje je
brez poti, blato do kolen, vprežne živine celó nobene, da
je popolnoma nemogoče, iz luke kaj v taborišče peljati.
Okolica, kakor deleč oči nesejo, je neizrečeno pusta in
žalostna; ne germa, ne drevesica ni viditi; le kamenje,
mlakuže in blato nahaja se tam. — Zima v Krimu ni bila
ravno ojstra, timveč prav toplo je bilo. Tri tedne sta bila
moža v Balaklavi, pa le eno samo kolibo sestavila; druge
kolibe so nek v ladjah ostale! Ko sta nazaj se peljala, je
na bližnjih bregovih in otokih že drevje cvetelo in bilo je
pomladansko prijetno vreme; pridšim pa na jadransko morje,
prikazovale so se albanske in dinarske planine z belim sne-
gom pokrite, in pihala jim je nasproti merzla severna
sapa.

J. Š.

Iz Šentjerneja na Dolenskem 26. febr. *) Šent-
jernejska šola je bila nekoliko zaostala, ker so starši in
otroci od jeseni blizo do novega leta šolskega učitelja po-
grešali. Zdaj pa, ker smo novega pridnega učitelja iz
Štajarskega dobili, prav dobro vsakdanja in nedeljska šola
napredujete. V vsakdanjo šolo hodi čez 90 otrok obojega
spola, v nedeljsko pa še več. — Tudi dohodki tukajšnjega
učitelja so po mnogem prizadevanji gosp. župana V. Le-
sar-ja in gosp. fajmoštra J. Grablovice zboljšani, ker imel
bo dobro pšenično in ajdovo biro po domači fari. — Čujte
še eno od veselja in žalosti vinskih tatov! — 23. dan p. m.

*) Res čudno se nam zdi, kdo nam Vaše dopise priderzuje? Danes
še le smo tega prejeli. Vred.